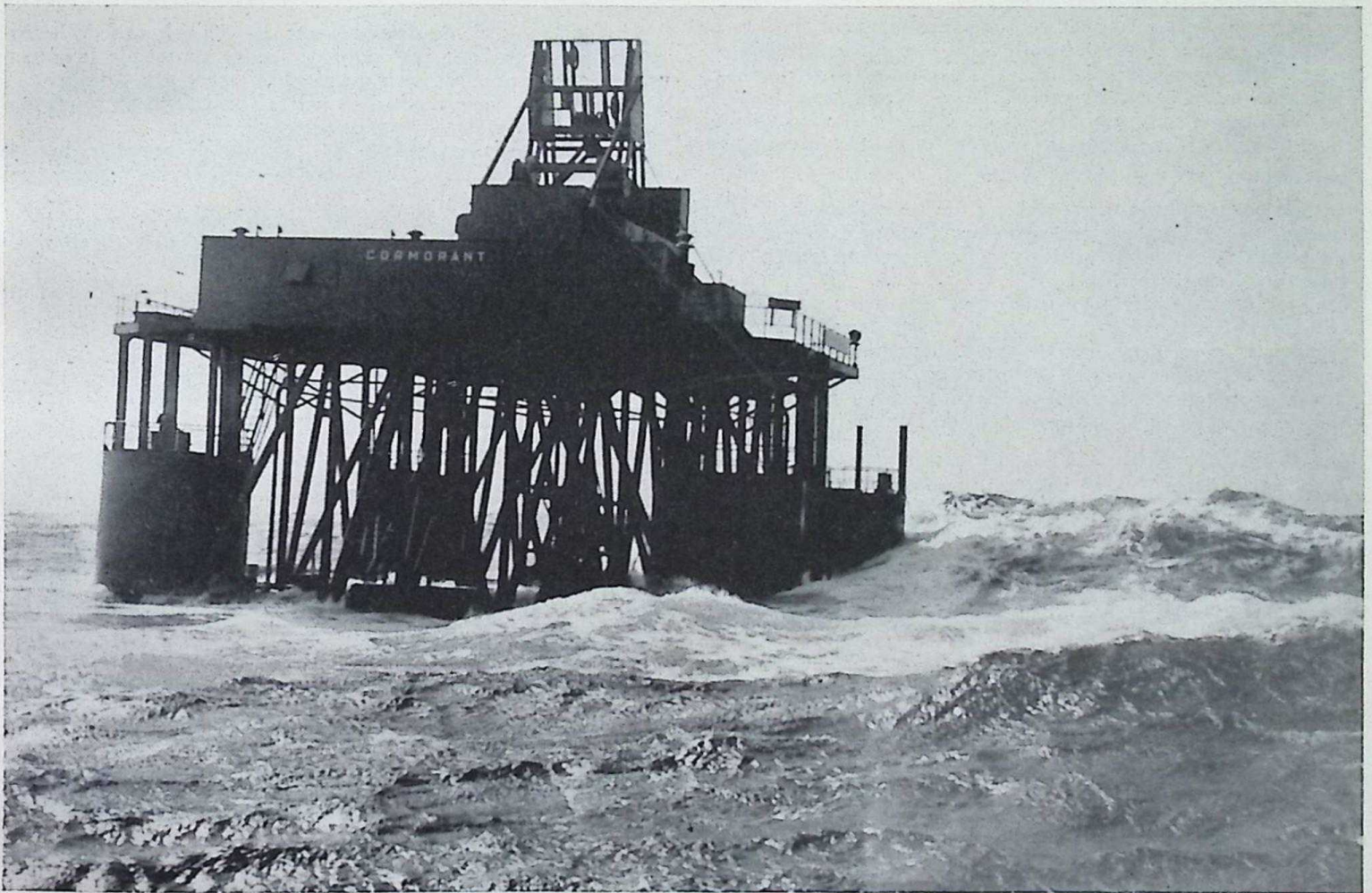

Boele-nieuws

PERSONEELSORGAAN VAN DE
N.V. BOELE'S SCHEPSWERVEN EN MACHINEFABRIEK - BOLNES

CORMORANT IN ELEMENT

Bovenstaande foto werd ons toegezonden door N.V. Bureau Wijsmuller te IJmuiden.

Alhoewel deze in één oogopslag meer vertelt, dan wij in zo'n korte tijd kunnen schrijven, willen wij niet nalaten U erop te wijzen, dat de foto werd genomen vanaf de eveneens door ons gebouwde lichter „COSRAY 12”.

Zowel de „Cormorant” als de „Cosray 12” verlieten Rotterdam op 12 april jl., gesleept door de sleepboot „Zeeland”. De positie op 25 april d.a.v. was 300 mijl ten noordwesten van Casablanca (liggend aan de noordwestkust van Afrika). Op 23 mei is, na een voorspoedige reis, de sleep afgeleverd te Madago, bij de Escravos, 50 mijl van Burutu.

VERSLAG VAN DE ONDERNEMINGSRAADVERGADERING OP 13 MEI 1960

Aanwezig: de heer Joh. Boele, voorzitter; alle leden van de O.R.; de heren G. J. Boele en M. van Zuilekom.
De voorzitter opent de vergadering om \pm 13.00 uur en heet allen welkom.

Punt I

Installatie van de heer J. M. G. Nieuwstad als lid van de O.R. ter voorziening in de vakature, welke is ontstaan door het overlijden van de heer A. Mudde.
De voorzitter verwelkomt de heer Nieuwstad en spreekt de wens uit dat de besprekingen op dezelfde prettige en goede wijze, zoals de heer A. Mudde dit placht te doen, zullen worden voortgezet.

Punt II

Het voeren van een Rode-Kruisvlag op werf-auto's bij het vervoer van ongevalspatiënten.
Door een misverstand is dit opgeheven.
De voorzitter deelt mede dat de oude regeling zoals deze in de O.R. was besproken, gehandhaafd blijft. Verder zullen in overleg met de heren Breeman en v. d. Linden smalle bakken gemaakt worden, voorzien van een Rood Kruis, voor het vervoer bij ongevallen van boord van zeeschepen naar de wal. Zo mogelijk zullen deze geplaatst worden bij enkele torenkranen.

Punt III

Verzoek om langdurig dienstverband, dat onderbroken is, af te stemmen op rechten bij onafgebroken dienstverband, b.v. 30 jaar onderbroken dienstverband gelijk te stellen met 25 jaar onafgebroken dienstverband.
Dit punt wordt nader toegelicht door één der leden van de O.R. Uit de bespreking blijkt dat een vaste regeling moeilijk te maken is in verband met de verschillende omstandigheden, waardoor het dienstverband onderbroken kan zijn. Elk geval zal apart bekeken worden door de personeelschef met de kleine commissie van de O.R., ter advies aan de Directie.

Punt IV

Voorstel de porties brood, thans bestaande uit 6 boterhammen, te verminderen tot porties van 4 boterhammen, met ruimer beleg.
Na enige discussie blijkt dat bij avond- en nachtwerk het eerste portie brood om 17.15 uur toch wel 6 boterhammen moet bevatten. Het tweede en derde portie kan er een van 4 boterhammen zijn.

De personeelschef en twee leden van de O.R. zullen dit verder bespreken met de kantinebeheerder.

Punt V

Verzoek om bekendmaking welke functie de heren G. J. Boele en P. C. Boele hebben.
Door de voorzitter wordt medegedeeld dat de heer G. J. Boele de functie heeft van adjunct-direkteur en de heer P. C. Boele van bedrijfsassistent onder de bedrijfsleider, de heer Van der Graaff, en wel speciaal voor coasters.

Punt VI

Overleg inzake multi-momentopnamen en produktiviteitscommissies.

Alle leden van de O.R. hebben met enkele van hun kollega's gesproken over de multi-momentopnamen en produktiviteitscommissies. Het blijkt dat er in diverse afdelingen reeds voldoende begrip is om te starten.

Toch blijkt ook uit de discussie dat de techniek van de multi-momentopnamen nog niet door een ieder voldoende begrepen wordt. Men denkt dat men persoonlijk wordt gecontroleerd. De voorzitter deelt mede dat het bij multi-momentopnamen gaat om *waarnemingen* van een groep.

Als de waarnemingen gedaan zijn, worden de nummers van de lijsten vernietigd, daar deze voor het onderzoek verder van geen belang zijn.

Ook komt ter sprake de positie van de baas in de produktiviteitscommissie: In deze commissie is hij evenals de anderen *gewoon lid* van de commissie.

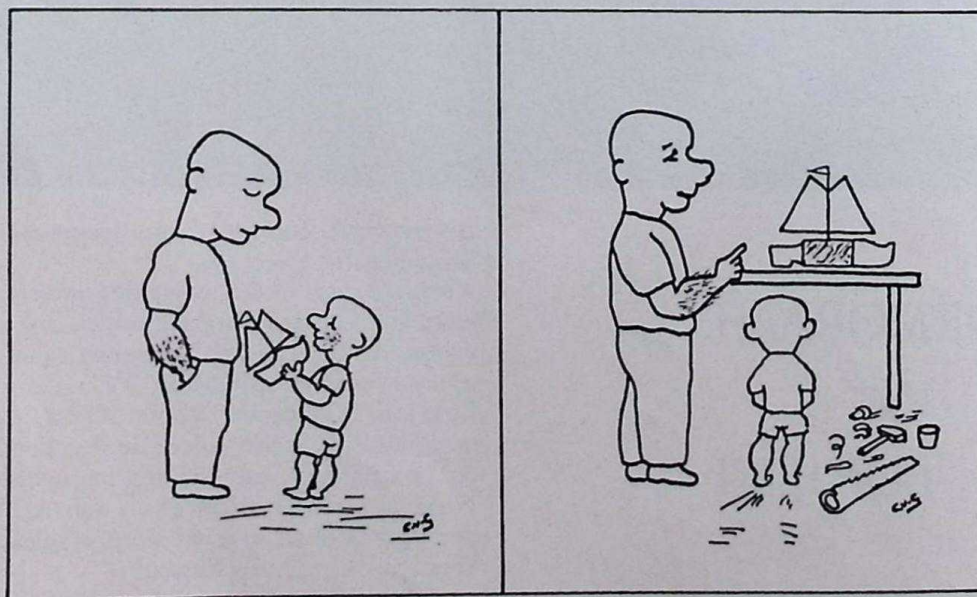
Om tot een 45-urige werkweek te komen, en dit wil toch iedereen, is het bereiken en *aantonen* van de produktiviteitsverhoging noodzakelijk.

Bij die produktiviteitsverhoging gaat het in de eerste plaats over de organisatie en de tijdbesteding en niet over harder werken.

Besloten wordt dat alle leden van de O.R. produktiviteitscommissies tot stand brengen en met de besprekingen beginnen.

De heer Nieuwstad bedankt de voorzitter voor de woorden tot hem gericht bij zijn installatie en hoopt op een prettige en vruchtbare samenwerking in de Ondernemingsraad.

Onder dankzegging voor de prettige wijze waarop allen aan de besprekingen van deze vergadering hebben deelgenomen, sluit de voorzitter de vergadering.

SCHIPHOL

Nu op 29 juni, op de reisdag, onze Reisvereniging Schiphol zal bezoeken, is het voor de deelnemers en wellicht ook voor andere lezers interessant het een en ander omtrent deze gigantische luchthaven en wat er zo op en om speelt, te lezen.

Zoals bekend ligt Schiphol in de Haarlemmermeer, een polder ontstaan rond 1850, na droogmaling van het oorspronkelijke Haarlemmermeer.

In de N.O.-hoek van dit meer, waar het bij storm flink kon spoken, lag vroeger een baai of kreek, waar bij Z.W. storm menig schip is vergaan.

In de 15e eeuw reeds heette het hier dan ook al Schip Holl (Scheepshol: hol of graf voor schepen).

In 1917 werd hier een militair vliegkamp gevestigd en in 1920, toen de pas opgerichte K.L.M. haar eerste luchtdienst, de lijn Amsterdam—Londen v.v., opende, werd het ook burgerluchtvaartterrein. Men vloog toen nog gewoon vanaf het weiland en de weg naar Amsterdam was nog maar net verhard.

In dit jaar 1920 vervoerde de K.L.M. 440 passagiers, terwijl in 1959, aangevoerd en afgevoerd door ongeveer 20 verschillende luchtvaartmaatschappijen, meer dan 1 miljoen passagiers op Schiphol werden verwerkt.

De bezoekers van Schiphol (bijna 1½ miljoen in 1959) zien hier een bedrijf in werking waar met elkaar zo'n 14.000 mensen werken.

De K.L.M. bij voorbeeld vliegt niet alleen vanaf Schiphol, maar heeft hier bovendien enorme werkplaatsen waar motoren worden gereviseerd, ook voor vele andere luchtvaartmaatschappijen.

Diverse andere bedrijven, geheel of zijdelings met de luchtvaart verbonden, zijn daarbij op Schiphol gevestigd, o.a. de Fokkerfabriek.

Als we de toegangspoort gepasseerd zijn staan we op een groot plein, waarlangs aan de vliegveld-zijde een lange rij van gebouwen staat.

In een toren met groen, zonwerend glas is de verkeersleiding aan het werk, welke met behulp van radio, meteorologische gegevens, radar en wat dies meer zij, het aanvliegen, landen en het vertrekken van de luchthaven van dagelijks zo'n 180 vliegtuigen regelt.

Wist U dat hier sedert vorig jaar een radar-installatie in werking is, welke vertikaal 16 km reikt en in horizontale richting 370 km?

Deze geweldige reikwijdte is nodig omdat de nieuwste straalvliegtuigen, welke zo'n 900 km per uur er uit draaien, hun

route vliegen op zéér grote hoogte, waarbij zij al op 800 km van hun doel beginnen te zakken naar lager sferen.

Douane-loods en liggen eveneens langs dit voorplein, wachtkamers, restaurants en ook het keukenbedrijf, waar de complete maaltijden worden gereedgemaakt, welke, in bevroren toestand, in de vliegtuigen, voor later gebruik, worden meegenomen.

Ook de vrachtafdeling van de K.L.M. is hier gevestigd. Vorig jaar werd rond 38½ miljoen kg goederen door de lucht vervoerd en 4,5 miljoen kg post.

Eveneens is hier een dierenhotel, want de meer kostbare dieren worden al jarenlang eveneens per vrachtvliegtuig vervoerd en bij doorreis in dit hotel geloged.

Voor de straalvliegtuigen, welke in deze maanden aan de K.L.M. worden afgeleverd, 12 stuks Douglas DC 8, zijn bijzondere voorzieningen getroffen. Voor deze enorme vliegtuigen, gewicht 150 ton, staartheogte 12,92 m, is een nieuwe zeer zware startbaan aangelegd, zijn hangars vergroot en motorenwerkplaatsen gebouwd. Ook is er een geluiddicht beproevingsgebouw voor straalmotoren gekomen. Deze vliegtuigen hebben een capaciteit van 150 passagiers en kosten per stuk de lieve som van 25 miljoen gulden.

Wij spraken al van een gigantisch bedrijf!

Wist U dat Schiphol door geregelde luchtdiensten met 109 steden, gelegen in 71 landen, verspreid over de 5 werelddelen, verbonden is?

Een aardige bijzonderheid betreft het schoonhouden van de vele tientallen ha grote oppervlakte van verkeersplatform, rijen startbanen. Om te beletten dat ongerechtigden in de draaiende schroeven of in de turbines terechtkomen, worden de terreinen schoongehouden met een zelf opnemende veeg- en zuigmachine van enorme capaciteit.

Naast de werkoppervlakte beschikt Schiphol ook over grote oppervlakten grond tussen en naast de rijbanen. Deze zijn weer verpacht als bouwland en grasland aan 16 boeren, wier boerderijen rond het vliegveld liggen. In de Z.O.-hoek van Schiphol is zelfs een model-melkveebedrijf, de „Hoeve Schiphol" gevestigd en op de modernste wijze ingericht.

Wij treffen het dat onze groep precies op een spitsuur op Schiphol zal verblijven, waarbij elke 2 à 3 minuten een vliegtuig in de lucht zal zijn. Hebben we het mis, dan klachten s.v.p. bij de heer De Weerdts indienen.

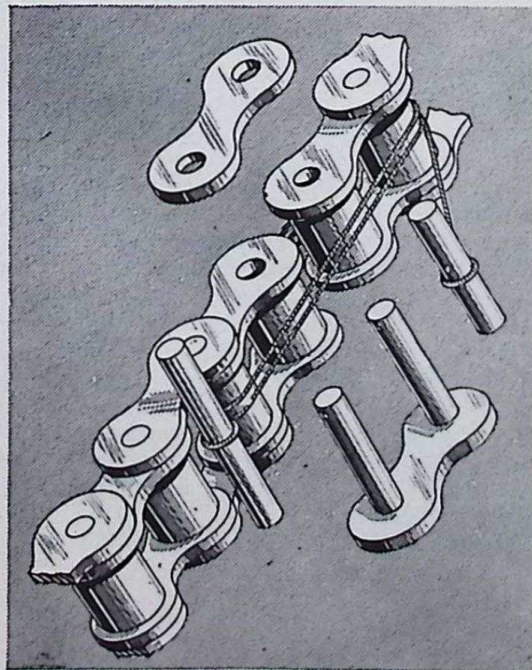
Misschien treft U het net zoals ik onlangs bij een bezoek bofte, binnen een kwartier zag ik een Finse Caravelle, de Russische Tupolow, welke in 3 uur vanuit Moskou kwam gevlogen, en de eerste DC 8, de „Albert Plesman".

gereedschap

Vastmaken van rollenketting

Een vernuftig uitgedachte methode, die het vastmaken van een rollenketting tot een „éénmans-karweitje" maakt, ziet men hier afgebeeld.

Een soepele staaldraad van voldoende lengte wordt aan de uiteinden voorzien van een stevige lus, waarin een stukje rondijzer wordt gestoken. Door vervolgens het kabeltje een paar maal om de schakels te slaan en de twee stukken rondijzer respectievelijk als „anker" en als „hefboom" te gebruiken, kan de verbindingsschakel in de ketting worden gelegd terwijl deze om de poelies ligt.

GESLAAGD

Voor het examen „Uitslaan en afschrijven en praktische scheepsbouw", ingesteld door het instituut Holland, gehouden op 19 en 20 februari van dit jaar, slaagden de volgende kandidaten:

W. Bekkema, C. J. J. Gerritsen, J. H. G. Gerritsen, K. Grinwis, J. A. Heymen, H. T. J. Leentvaar, J. Munter, S. M. du Pree, C. v. d. Welle.

Met dit prachtig resultaat van deze twee jaar lang gehouden, lang niet gemakkelijke, cursus feliciteren wij de geslaagden en hun opleider, baas Van der Steen, van harte.

DE CONTACTAVONDEN

Heeft het eigenlijk wel enige zin, geachte collega's, om een verslag te schrijven over een avond, die velen van U bijgewoond hebben? Heeft dat wel nut, zou men zich af kunnen vragen?

Uw redactie is van mening dat het wel degelijk nut heeft, mits het verslag aan bepaalde eisen voldoet en de belangrijkste eis vinden we dan: het verslag moet waarheidsgetrouw zijn en niet tegen wit zwart zeggen. U kent natuurlijk wel de verslagen in plaatselijke blaadjes (dikwijls opgemaakt door de uitvoerenden zelf!), waarin men de uitvoering en uitvoerenden ophemelt, terwijl eigenlijk het tegendeel had moeten gebeuren. We lezen ze niet eens meer, omdat we van te voren al weten wat er in staat: alles was goed en prachtig en mooi en keurig en netjes. U voelt wel, dat een dergelijk verslag noch voor de lezer, noch voor de uitvoerenden van belang is, integendeel. Daarom heeft U in het vorige Boele-Nieuws verslagen gelezen, die, waar de eerlijkheid dat gebiedt, er niet om liegen.

Als U dan in dit verslag leest, dat het mannenkoor goed op dreef was en dat de toneelvereniging spel van goed gehalte te zien gaf, dan kunt U er veilig van op aan, dat dit inderdaad zo was ook. Als het niet goed geweest was, zouden we dat ook geschreven hebben. Bovendien wordt er naar gestreefd in de verslagen ook de mening en de reactie van het publiek te verwerken, zodat er niet uitsluitend de zienswijze van één persoon uit spreekt.

Dat bovenomschreven opvatting weerklank vindt is ons reeds gebleken uit diverse reacties. Gelukkig maar, want uitvoerenden, die niet tegen goedbedoelde kritiek kunnen, horen helemaal niet op de planken!

Nu we dit dan met elkaar eens zijn (en als dit niet zo is, schrijft U het maar in het Boele-Nieuws), kunnen we veilig starten met een beschouwing over de prestaties, die op de contactavonden van 6 en 7 april werden geleverd en we pakken dan eerst het moeilijkste bij de kop, nl.

Het mannenkoor

Het moeilijkste, omdat het voor een zangkoor heel wat moeilijker is om het publiek te boeien dan voor een toneelvereniging. Een toneelstuk is niet alleen hoorspel, maar vooral ook kijkspel. Het biedt daarom veel meer mogelijkheden tot het vermaken van een zaal vol met mensen, omdat men kan woekeren met factoren als spanning, mimiek, sensatie, humor, sentiment, aankleding enz. Het koor moet het alleen hebben van . . . klanken en dat is drommels moeilijk.

Wat bij het koor vanavond bijzonder opviel, was de programmameus. Die ging de goede kant op! Naast enkele serieuze werken plaatste dirigent Frans de Vries nog populaire en wat luchtige nummertjes op 't programma, zodat er nu sprake was van prettige afwisseling.

Was dit Boele's mannenkoor eigenlijk wel? Wat een verschil met enkele maanden geleden, toen we moesten schrijven over onzuiverheden, ongelijkheden enz. Klaarblijkelijk hebben de heren de laatste tijd serieus geoefend en trouw de repetities bezocht! Men reageerde direct op elke wenk, die de goed leidende dirigent gaf, waardoor samenzang, klank en gelijkheid uitstekend verzorgd waren. Fris en ritmisch klonken de laatste drie vrolijke werkjes, waarbij het koor met: „Maria, ruck, ruck”, dat twee maanden geleden slecht gezongen werd, zich nu volledig rehabiliteerde.

Het populaire lied „De twaalf Rovers” was *het* succesnummer, omdat de solo prachtig werd gezongen door Rokus Verschoor, wiens stem een enigszins weemoedig timbre heeft, dat zo goed bij dit lied past. Verheugend was het, dat niet alleen de stem imponeerde, maar ook de muzikale voordracht. De dirigent had soms enige moeite om de begeleidende stemmen gelijke tred te laten houden met de solo, die neiging had wat sneller te gaan dan de dirigent wilde, maar hij hield het geheel goed in de hand en storend was het geenszins.

Het „Sanctus” van Schubert en „O, Isis” van Mozart kregen goede uitvoeringen, hoewel, o.i., de tempi te langzaam waren, waardoor het wat langademig klonk.

Resumerend: een zeer goed optreden van het mannenkoor onder goede leiding. Maar . . . wat gaat U nu doen, heren? Houdt U het voorlopig weer voor gezien en moet U op de volgende repetitieavonden net behangen, witten of de tuin een harkbeurt geven? Of is Uw neef jarig, die U onmogelijk vóór, maar persé tijdens de repetitie moet gaan feliciteren?

Nee, heren, geen slapheid! Naar de repetitie! U bent op de goede weg, maar U hebt nog veel werk te verzetten. Want U zult het met me eens zijn, dat Uw programma mooi, maar . . . niet erg moeilijk was! Vooruit dan. Ga studeren aan stukken, die hoger eisen stellen; U kunt het, als U wilt. En hoe staat het met Uw ledenwerfactie? Daar moet ook ieder lid zijn best voor doen!

De toneelvereniging

Men kan van mening verschillen over de vraag wat we beter kunnen doen: de contactavonden zelf verzorgen of laten verzorgen, maar als het „zelfdoen” op de manier gebeurt, waarop Boele's Toneelvereniging dat deed dan zeggen wij: dit moet in ieder geval door ons personeel gezien worden!

Voorop gesteld: het stuk zelf „De Babybaron” is uitgesproken zwak. Over 't algemeen is een klucht toneeltechnisch gezien een onding, maar zelfs onder de kluchten haalt de Babybaron niet meer dan een zesje. Via een taaië inleiding gaan we naar een hoogtepunt ergens middenin en in 't laatst moet de schrijver proberen alle onzin aannemelijk te maken en dat gaat natuurlijk niet.

En toch heeft het publiek zich kostelijk geamuseerd. Hoe komt dat? Dat is uitsluitend de verdienste van bekwame acteurs en bekwame regie. De taaië inleiding van het stuk werd nu een vlotte dialoog tussen baron en dokter, het hoogtepunt ergens middenin deed het publiek schaterlachen en het zwakke slot werd door vlot spel en een hoog „draaitempo” verdonkere-maand.

Er was sprake van vier grote rollen. De baron werd gespeeld door M. v. d. Kuil, die voor zijn kantoorcollega's de verrassing van de avond was. Van J. v. d. Steeg, die de doktersrol had, wisten we dat hij buitengewoon goed toneelspeelt, maar van zijn tegenspeler v. d. Kuil niet en dat maakte de verrassing zoveel te groter.

Zowel de dokter als de baron werden uitstekend gebracht en hierbij sloot mej. Nellie Sla zich, als kamermeisje, volledig aan. Was de prestatie van dit drietal al best, de grootste pluim behoort echter te gaan naar mevr. Noordanus, die haar rol van barones zo autoritair en hooghartig speelde zonder een spier van haar gezicht te vertrekken, dat we haar graag een tien toekennen voor spelopvatting.

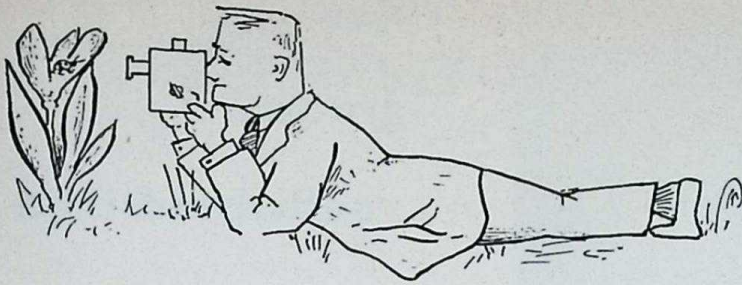
De bijrollen waren goed, maar niet uitblinkend. Daar zijn het ook bijrollen voor; meestal is daar weinig van te maken. Vooral in dit stuk, waar de handeling zich doorlopend op de vier genoemde personen concentreerde.

De totaalindruk was echter wel zo gunstig, dat we regisseur en spelers graag complimenteren met hun succes en we hopen hen in de toekomst aan 't werk te zien in een stuk van beter gehalte, dat een goede toneelvereniging waardig is.

De belangstelling voor de contactavonden was wat minder dan voorgaande jaren, maar beide malen was de zaal toch vrij goed bezet. Degenen die dachten, dat een amateur-contactavond niet goed kon zijn, hebben ongelijk gekregen en de lege plaatsen, die zij veroorzaakten, bleven tot een minimum beperkt.

Beide avonden werden besloten met een gezellig bal, dat verzorgd werd door de „Melody Makers”.

J. v. B.

3e FOTOWEDSTRIJD

Voor de derde maal in het bestaan van Boele-Nieuws gaan we starten met een fotowedstrijd, die, naar we hopen, een groter belangstelling ten deel zal vallen dan de vorige.

De eerste fotowedstrijd werd een succes, de tweede een fiasco. De belangrijkste oorzaak van het falen van de tweede wedstrijd was wel, dat men zich van te voren kansloos achtte om een prijsje te winnen, omdat ons bedrijf verscheidene uitstekende amateur-fotografen telt, die van de fotografie hun speciale hobby gemaakt hebben. Tegen dergelijke lieden, die alle kneepjes van het moeilijke fotovak kennen, kan iemand, die zo te hooi en te gras eens een aantal kiekjes per jaar maakt, niet op. En inderdaad, Uw bezwaren bleken maar al te gegrond; de tweede fotowedstrijd werd weer door de geroutineerden gewonnen.

Maar we gaan het nu even anders doen. We zullen het de heren foto-hobbyisten uitermate moeilijk gaan maken, ja, we zullen zelfs zorgen, dat de gelegenheidskiekjesmakers in deze derde wedstrijd helemaal geen last van ze hebben. We gaan de wedstrijd namelijk indelen in twee groepen, en wel:

Groep A: de gelegheidsfotografen, die alleen foto's maken bij bijzondere gelegenheden, zoals bruiloften, vakanties en zo. Over 't algemeen zijn dat diegenen, die de foto's door de vakfotograaf af laten werken.

Groep B: Gevorderde amateurs, die de fotografie als hobby bedrijven. Deze lieden zullen we samenvatten als diegenen, die zelf ontwikkelen, afdrukken en vergroten. Het zelf afwerken is voor deze groep natuurlijk verplicht.

We gaan het de groep B extra moeilijk maken door haar een verplicht onderwerp op te leggen, nl. het Hollandse polderlandschap. De deelnemers in groep A mogen van alles inzenden.

We kunnen U acht aantrekkelijke prijzen in 't vooruitzicht stellen, namelijk vier prijzen voor elke groep.

1e prijs: boekenbon of foto-artikelen ter waarde van f 15,—.

2e prijs: naar keuze: een fraaie lederen portefeuille of een prachtig foto-boekwerk „The Dutch and their dikes”.

3e prijs: een opvouwbaar (!) zakborsteltje.

4e prijs: een verwisselbare schroevendraaier.

U gelooft toch ook wel, dat deze begerenswaardige artikelen genoeg aanleiding geven tot het inzenden van Uw foto's.

Gaat U maar vast aan de slag: U hebt de tijd tot 30 september, want dan sluiten we de zaak. Denk er echter wel aan, dat het formaat van de foto's aan de volgende eisen moet voldoen:

voor groep A: uitsluitend 6 x 6 of 6 x 9 cm.

voor groep B: min. 13 x 18 - max. 18 x 24 cm.

De keuze van de papiersoort doet niet ter zake.

De beoordeling van de foto's geschiedt weer door drie deskundige juryleden, die, onafhankelijk van elkaar, de foto's cijfers zullen geven.

De definitieve wedstrijdvoorwaarden en de manier van inzenden worden in het volgende nummer gepubliceerd, maar het belangrijkste weet U nu al, nl., dat ditmaal iedereen mee kan doen: goed of slecht, rijp of groen, oud of jong.

Voor al van de goede amateurs verwachten we, dat ze met prima resultaten voor de dag zullen komen en voor groep A verwachten we een ruime deelname, omdat hun kansen nu veel gunstiger liggen.

Zoek uw camera op of leen er eentje en zorg, dat deze derde fotowedstrijd de vorige in kwaliteit en kwantiteit zal overtreffen.

EVEN REKENEN....

Het komt nog al eens voor, dat er gewichten geschat moeten worden (en nu bedoelen wij geen motorjachten of iets dergelijks, maar bijvoorbeeld een schroefas). Zo'n schroefas moet getransporteerd worden. En nu is het zaak om „even” te bepalen, hoe zwaar die as is, welk hijsgereedschap en welke stroppen we daarvoor nodig hebben. Nu kan men wel met allerlei formules gaan werken, maar dat is te omslachtig. Door het volgende ezelsbruggetje te gebruiken, gaat het ook en veel gemakkelijker.

Men begint met de diameter te meten in Engelse duimen (inches).

Het gewicht van „rond” is: diam. (in

duimen) \times diam. (in duimen) \times 4 = gewicht per meter (1" \times 1" \times 4).

Nemen we nu als voorbeeld een as van 250 mm diameter en van een meter of zes lang, dan vinden we:

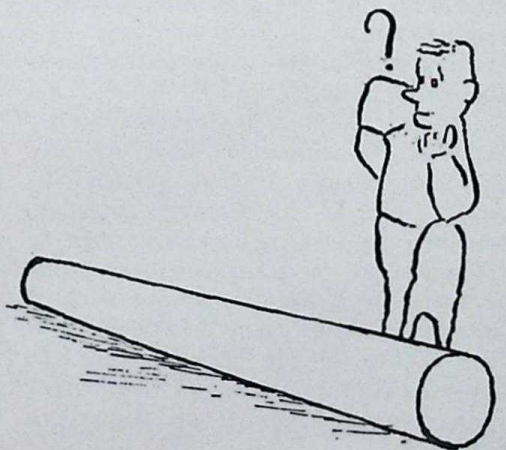
250 mm diameter is gelijk aan ongeveer 10" (tien duim). Gewicht $10 \times 10 \times 4 = 400$ kg per meter. De as is 6 meter lang, dus weegt die as 2400 kg.

Voor „vierkant” geldt: duim \times duim \times 5 = gewicht per meter (1" \times 1" \times 5 = gewicht/mtr.).

Dus een stuk vierkant van bijvoorbeeld 150 mm is 6 duim.

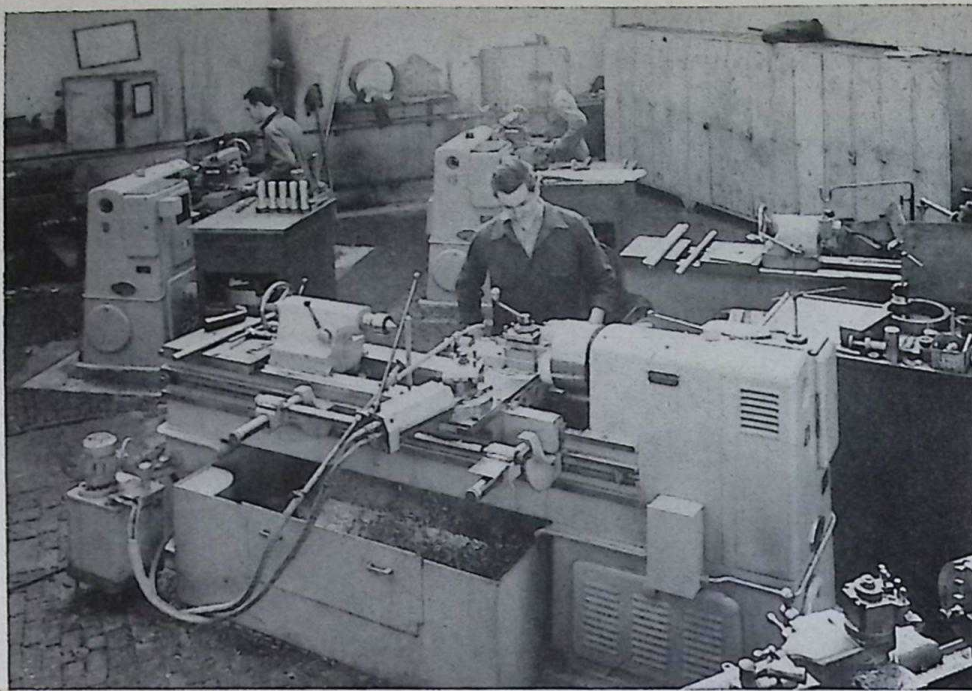
Nemen we aan, dat het 8 meter lang is, dan is dit stuk zwaar: $6 \times 6 \times 5 \times 8 = 1440$ kg.

Bovengenoemde methode is tamelijk zui-

ver en men kan dit dan ook gerust gebruiken voor het schatten van te transporteren materiaal.

H.

DE NIEUWE BANKEN

Ongetwijfeld is het velen van U opgevallen, dat er de laatste tijd vele dingen in de machinefabriek zijn veranderd en wel speciaal wat het „Machinepark” betreft. Want vele draibanken profiteren reeds van een „Draibanken A.O.W.-regeling” (waar ze dan ook wel hard aan toe waren). En daarvoor in de plaats zijn er nieuwe banken gekomen. Achter in de draaijerij staan dan vier nieuwe Cazeneuve banken (machtige dingen, dit zeg ik zonder de bedoeling om reclame te maken voor de fabrikant van die banken). Zoals U op bijgaande foto ziet zijn de banken tevens anders opgesteld dan vroeger. Stonden ze vroeger achter elkaar, nu zijn ze schuin opgesteld, wat, behoudens de praktische kant, ook wel aantrekkelijker is om te zien.

Een van de banken is uitgerust met een kopieer-inrichting.

Op de foto kan men de draaiers Van der Stel, Van Wingerden en Blok zien, die hun draaiershartje kunnen ophalen. Op de foto ziet U drie banken, omdat er later nog een vierde bijgekomen is en de fotograaf geen tijd had om daar op te wachten. De laatste bijgekomen bank is iets langer dan de eerste drie banken. En deze laatste is dan uitgerust met de kopieer-inrichting, maar die kan evengoed overgezet worden op de andere banken.

Het woord Kopiëren wil zeggen: Namaken of nadoen. Als men bijvoorbeeld een aantal werkstukken moet maken die eenzelfde vorm hebben, dan maakt men

eerst een zgn. mal. Deze mal wordt aan de achterzijde van de draaibank tussen centers geklemd en daarlangs gaat een taster die verbonden is met een zeer vernuftig apparaat, dat op zijn beurt de kommando's van de taster doorgeeft aan het support waarop de draaibeitel gemonteerd is. Velen van U hebben dat ongetwijfeld al bekeken en dan ook gezien, dat dit verdraaid snel en zuiver gebeurt. Het vele tijdrovende meten is dan ook belangrijk verminderd. Bij een aantal van 8 à 10 stuks is dit systeem al lonend, maar hoe groter de aantallen, des te beter. Velen van U hebben gezien, dat Van der Stel en Blok die partij assen voor een andere firma hebben gedraaid met al die verlopen er in, die natuurlijk gekopieerd zijn. Dat ging verdraaid snel en toch ook erg zuiver, want aan de maatvoering werden de hoogste eisen gesteld. Alvorens de assen naar de opdrachtgever werden verzonden, kwam een controleur de assen „afnemen”. En van die 1200 assen werd er niet één afgekeurd, waarvoor dan wel een pluim voor de draaiers.

Verder is er een nieuwe grote draaibank geplaatst die speciaal voor groot werk bestemd is (schroefassen-kokers enz.). Dan zijn er enige banken geheel gereviseerd die ook weer als nieuw zijn, en een nieuwe revolverbank heeft de zaak gekompleteerd.

Uit bovenstaande zal U blijken, dat er — voor wat betreft de modernisering van de machinefabriek — zeer zeker niet stil gezeten wordt.

H.

Een grootse voetbalwedstrijd

In een uitverkocht Zwervers-Stadion te IJsselmonde werd op 21 april de belangrijke voetbalwedstrijd gespeeld tussen bedrijfskantoor en administratie.

Velen konden door de verkeersopstoppingen niet tijdig de ingang van de arena bereiken, waarom men de wedstrijd tien minuten later liet beginnen (de sleutel van het hekkie was trouwens ook kwijt). De overstelpende drukte vond zijn oorzaak natuurlijk in het feit, dat Hendriks opgesteld stond naast Annyas. Twee cracks naast elkaar! Een groter trekpleister is nauwelijks denkbaar, of het zou Matthijsse moeten zijn. Maar die heeft langzamerhand toch zijn gloriejaren wel achter de rug. Zeker, technisch doet hij vaak nog wonderen, maar zijn tempo bleek, evenals zijn voetbalbroek, toch behoorlijk afgezaakt te zijn.

De uitslag hebt u natuurlijk, via Pagano's ooggetuigeverslag, reeds lang vernomen, waarom wij hier volstaan met een korte nabeschuiving.

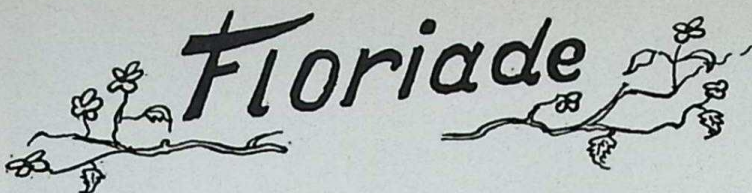
De 2—0 nederlaag, die het bedrijfskantoor leed, was geen gevolg van hun zwakte, maar van hun tactiek, die niet uitgekookt was. En een tactiek, die niet als een ei uitgekookt is, leidt tot niets, zelfs niet tot één doelpuntje. Wat Hendriks en Annyas ook probeerden (wat een voortreffelijke voetbalartisten zijn dat toch) en hoe Matthijsse zichzelf en zijn broek tot grote hoogte ophees, zij werden door hun medespelers niet begrepen.

De voetballers van de administratie hadden alles direct door. Ze zijn verstandiger, die mensen, dat was goed te zien.

Vernuftig opgebouwde aanvallen, flitsende combinaties en verbluffende techniek waren de kenmerken van hun spel. Slechts aan v. d. Steeg's keeperstalent was het te danken dat de score tot 2—0 beperkt bleef. Beide doelpunten waren keiharde voltreffers van kanon Kruithof, die daarmee zijn klasse (loonafdeling!) toonde.

Scheidsrechter Breeman leidde onopvallend doch goed, wat het beste compliment is, dat men een arbiter kan geven.

Floriade

De „Floriade” is zo langzamerhand wel bekend geraakt uit de dagblad-artikelen en mede door de reclame — postkoetsreis naar het land van herkomst van de tulp, langs de route Istanbul—Rotterdam.

Nog even kort, Floriade betekent:

- F - fleurig riekend
- L - leerzaam - langdurend
- O - onvergetelijk van schoonheid
- R - Rotterdamse voortvarendheid
- I - instructief
- A - attractief
- D - doordacht
- E - expositie.

Dit geeft het volgende: „Floriade is een fleurige leerzame onvergetelijke Rotterdamse instructieve attractieve door-dachte expositie.”

Wie aan deze bruisende tentoonstelling een bezoek brengt en dit kan nog, want zij duurt tot 25 september 1960, zal steeds weer verbaasd staan.

Fleurig is het zeker, maar bovenal is het de harmonie van kleuren en geuren der planten en bloemen die het 'em doet. Waar men ook komt, in kassen, het park, de tuinen of in de hallen, er is toch steeds weer het **leerzame** en juist daarom wordt het zo **onvergetelijk**.

Het is echt iets **Rotterdams**, voortvarend en juist gezien en vooral ook raak.

Instructief, voor ieder is er wat, van leek tot de supervakman toe, van de wieg tot het graf om het zo maar eens te zeggen, al is dit plagiaat.

De tentoonstelling in de glazen hal „van kiem tot kracht”, wat een juwelen van apparaten zijn daar opgesteld: voor bodem-onderzoek, grond-, water-, kiem- en plantenziekten-onderzoek. Voor onderzoek van insecten en hun schade en nut en plantenziekte en ook vangapparatuur.

Het meest opmerkelijke is dat je hier planten kunt horen eten.

Hiervoor heeft men bonen-planten in een voedings-oplossing geplaatst, één in een oplossing met radio-actief gemaakt fosfor en één zonder deze substantie. Men heeft nu gedurende ieder uur dat zij in deze voedings-oplossing staan een röntgenfoto gemaakt.

Zo staat op de eerste foto niets, op die van het tweede uur ziet men dan een streepje en op nummer drie ziet men een sterker concentratie in de stengel. De nerven van het onderste blad zijn dan bereikt.

Zo heeft men een achttal röntgenfoto's gemaakt, elke foto steeds een uur later. Op deze laatste ziet men de grootste concentratie en ook in de bovenste bladeren.

Met een Geigerteller kan met zeer grote versterking door middel van een tikkend geluid het eten gehoord worden. Wordt nu de taster bij de onderste bladeren gehouden, dan tikt het niet zo snel als bij de bovenste bladeren.

Ook de invloed van het licht op het blad is hiermede nauwkeurig waar te nemen: staan de planten in het donker, dan treedt een zekere rust in en wordt het tikken minder luid. Hier wordt steeds deskundige voorlichting gegeven, op werkdagen tot 17.00 uur, ook op zaterdag.

De Geigerteller heeft een zeer grote gevoeligheid en wel van 1/10.000 m Curie.

Ook het onderzoek tot het vlugger in bloei brengen van planten is interessant en zeer aanschouwelijk voorgesteld. Men brengt als het ware vlugger het verloop van de seizoenen te weeg en wel door planten in een gekoelde of extra verwarmde kas met meer of minder licht op te stellen. Er zijn planten die bloeien bij lange dag (meer dan 12 uur licht) en die bloeien bij korte dag.

Deze noodzakelijke factoren brengt men kunstmatig aan en de plant bloeit... of niet.

Het stekken, enten, kruisen, zaaien en kweken van alle kamerplanten is leuk om eens te zien. Men krijgt al gauw de neiging het zelf ook eens te proberen.

Het geheel is een aansporing om de planten die men thuis heeft, niet te laten verkommeren, als men ziet hoeveel zorg de kweker er aan heeft moeten geven, voor ze in onze vensterbank staan.

Het instructieve deel is te omvangrijk om geheel te beschrijven, zelfs de alleen technische belangstellenden kunnen hier hun hart ophalen. Aan konstrukties van kassen, grondverwarming met water, stoom, elektrisch, beregnings- en sproei- en nevelinstallaties is er te kust en te keur en ook hier ontbreekt de deskundige voorlichting niet. De heem-tuin wordt steeds mooier, zoals ook thans de natuur buiten steeds mooier wordt. Hier treft men alle planten aan die in ons kleine en toch zo rijke Nederland in het wild voorkomen, zoals heide-, weide-, veen-, moeras-, waterplanten. Wat men er niet opzettelijk gebracht heeft, is toch ook gekomen en wel de vogels, welke zich niets aantrekken van de talloze mensen.

Zij zijn als het ware met de planten meegetrokken.

Voorbij zijn de volgende binnen-tentoonstellingen in de hallen:

25 maart—24 april „Feest van de bloembollen”.

14 april—24 april „De lente juicht” (Cyclamen, Irissen, Orchideeën enz.).

5 mei—15 mei „Hollands tuin” (produkten van de bloemisterij en handelskwekers).

Nog komen:

25 mei—6 juni „Exotica”.

7 juli—17 juli „Rozenfeest en latyrus e.a.”.

Verder houde men de dagbladpublicaties aan.

Het geheel duurt tot 25 september.

Om nog even stil te staan bij „Hollands tuin”: stelt U zich voor een grote rechthoekige tuin waarin in lengterichting een slingerende beek en een weg met drie bruggen over deze beek. In deze beek varen bootjes welke ter veiling gaan met de produkten van de handelskwekers: hortensia's, geraniums, violen en bougainville. Aan de boorden van de beek ontbreken noch de waterplanten noch de watervogels als eenden, waterkippen en reigers. In het gras staan zelfs bekende weidebloemen als madeliefjes en paardebloemen. Ook staat er een Hollandse molen in het landschap en het kasteel „Belvédère”. Door één en ander waant men zich in het land van Maas en Waal.

Er is een schat van bloemen: chrysantha-leliën, rozen, gloxinia, sinneraria, pantoffelplanten, te veel om op te noemen. Velen zal het opvallen dat deze planten en bloemen in de natuur niet gelijktijdig bloeien. Men bedenke dan dat juist hier de mogelijkheden en de kundigheden van de bloemisten en handelskwekers worden gedemonstreerd. Het geheel is van een verblindende schoonheid en met smaak en kunde verantwoord geschikt tot een harmonisch geurend geheel.

Zij die de kleuren-fotografie bedrijven, kunnen hier menig diaatje maken.

Het attractieve deel van deze zo unieke Floriade, dat ik nog niet heb kunnen bezoeken, zal ik de volgende keer eens onder de loop nemen.

Een bezoeker

PERSONALIA

In dienst getreden:

- 1 mrt. 1960: mej. A. Noordzij, ketelpaknaaister; T. Verhey, werfautochauffeur.
14 mrt.: J. M. Willemsse, hulp-machinebankwerker.
25 mrt.: H. J. Kuiper, leerling-ijzerwerker.
31 mrt.: H. R. J. Wijenberg, hulp-machinebankwerker.
1 apr.: Mevr. L. Agatz-v. d. Lans, steno-typiste.
4 apr.: A. Tieleman, hulp-machinebankwerker (volontair).
9 mei: C. H. Breems, leerling-ijzerwerker; A. E. F. Halbach, hulp-ijzerwerker.

De dienst hebben verlaten:

- 12 mrt. 1960: P. Kruis, brander.
16 mrt.: J. F. Paardekam, hulp-ijzerwerker.
19 mrt.: H. Verhoeven, hulp-machinebankwerker.
24 mrt.: W. H. van Tolie, hulp-meniër.
31 mrt.: Mevr. J. M. Brak-v. Walsum, steno-typiste.
1 apr.: R. P. de Jong, hulp-machinebankwerker.
2 apr.: L. F. Schutte, revolverdraaier.
4 apr.: J. Dokter, ijzerwerker.
9 apr.: F. Zwaan, hulp-machinebankwerker.
15 apr.: W. van Dam, hulp-ijzerwerker.
21 apr.: C. Verdoorn, hellingschipper.
22 apr.: M. J. Jagt, elektrisch lasser.
25 apr.: H. G. v. d. Tuin, ijzerwerker.
29 apr.: F. J. de Rijder, leerling-ijzerwerker.
30 apr.: G. R. Roelfsema, bedrijfsassistent machinebouw.
6 mei: P. Koster, werfautochauffeur.
10 mei: M. Mudde, draaier.
14 mei: A. Knappe, stoomkraanmachinist.

Terug uit militaire dienst:

- 11 apr. 1960: P. v. d. Jagt, hulp-ijzerwerker.

In het huwelijk getreden:

- 19 jan. 1960: E. G. Strieper (smeerzetter) met mej. C. v. d. Hoven.
8 apr.: H. Vochteloos (brander) met mej. A. Suurd.
19 apr.: A. Rolloos (elektricien) met mej. C. IJsselstijn; H. Strieper (hulp-ijzerwerker) met mej. J. Fluiter.
3 mei: E. R. Leiwakabessy (brander/lasser) met mej. J. I. Dekker.
13 mei: A. Dullemont (ijzerwerker) met mej. P. Kol.

JUBILEUM

Op 29 maart jl. ontving de Directie de heer P. Valk, zijn echtgenote en kinderen op het kantoor, ter gelegenheid van het feit, dat hij die dag vóór 40 jaar in dienst van ons bedrijf was getreden.

Burgemeester C. J. van der Hoeven was eveneens aanwezig en deelde onze jubilaris mede, na een hartelijke toespraak, dat ter gelegenheid van dit jubileum door H.M. de Koningin hem de ere-medaille in zilver, verbonden aan de orde van Oranje-Nassau, was toegekend.

Hij spelde hem tegelijkertijd de medaille op.

Ook onze Directie gaf uiting, bij monde van de heer J. P. Boele, aan haar erkentelijkheid voor de ijver en toewijding welke de jubilaris, eerst als tijdschrijver en later als administrateur van het fabriekskantoor van de machinefabriek, steeds in zo ruime mate heeft gegeven.

De jubilaris haalde in zijn dankwoord nog herinneringen op aan vroegere chefs en toonde zich dankbaar voor de goede samenwerking, welke er steeds is geweest. Een maand daarna en wel op 29 april namen wij afscheid van de heer Valk, aangezien hij wegens het bereiken van de 65-jarige leeftijd van een welverdiend pensioen geniet.

Wij wensen hem en zijn echtgenote nog vele jaren van goede gezondheid toe.

Geboren:

- 20 mrt. 1960: Izaak, zoon van I. C. van Wingerden (draaier); Arthur, zoon van J. Seton (kantoorbediende, afd. boekhouding).
24 mrt.: Jan, zoon van J. Dekker (elektrisch lasser).
2 apr.: Pieter, zoon van P. v. d. Sluis (ijzerwerker).
11 apr.: Matheus, zoon van A. van Dongen (machinebankwerker).
21 apr.: Teunis, zoon van T. Markesteijn (gereedschapsslijper).
23 apr.: Cornelia, dochter van W. Weeda (elektricien).
28 apr.: Truus, dochter van H. Vlasblom (hoofd-baas afdeling Scheepsbouw).
4 mei: Pietertje, dochter van J. Herwig (machinebankwerker).
5 mei: Johanna, dochter van K. van Buren (elektrisch lasser).

4 april werden wij opgeschrikt door het bericht dat de bankwerkersbaas A. Mudde 'smorgens vroeg overleden was. Hoewel wij wisten dat de ziekte waaraan hij al enige tijd leed van ernstige aard was, had geen van ons gerekend met de mogelijkheid dat wij hem niet meer zouden ontmoeten.

Wij verliezen in hem een goed medewerker, die niet alleen voor zijn vaktechnisch werk zich volledig inzette, doch ook, via zijn lidmaatschap van de ondernemingsraad en de kleine commissie daaruit, krachtig medewerkte aan het gezond maken en gezond houden van de medemenselijke verhoudingen in ons bedrijf. Zijn echtgenote en zijn nog jeugdige kinderen kunnen er van verzekerd zijn dat hun verlies, zij het op een andere wijze, ook ons verlies is.